

Ο Έβρος είναι οι άνθρωποί του.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

Με την ευγενική πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνού βρέθηκα προσφάτως- λίγες ημέρες πριν από την επιβολή του γενικού απαγορευτικού- στο Διδυμότειχο και στο βόρειο τμήμα του Νομού Έβρου. Μαζί με τον βουλευτή και καθηγητή Άγγελο Συρίγο, ήμασταν ομιλητές στην κεντρική εκδήλωση των Βατατζείων, δηλαδή των εορτασμών που διοργανώνονται κάθε χρόνο για να τιμηθεί η μνήμη του Αγίου Ιωάννου Βατάτζη, αυτοκράτορος της Νικαίας (1222-1254), ο οποίος γεννήθηκε στο Διδυμότειχο. Οι λατρευτικές και επιστημονικές εκδηλώσεις διεξάγονται για 10^η συνεχόμενη χρονιά και αναδεικνύουν την πλούσια βυζαντινή κληρονομιά του Διδυμοτείχου.

Η περιοχή του βορείου Έβρου δέχθηκε κατά το τριήμερο της Καθαράς Δευτέρας την απόπειρα εισβολής χιλιάδων μεταναστών, τους οποίους εμφανώς βοηθούσε και προωθούσε ο Ερντογάν για να ανατρέψει την πληθυσμιακή ισορροπία της Θράκης και για να δώσει ένα μήνυμα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη: Είμαι ισχυρός, εργαλειοποιώ τους μετανάστες, μπορώ όποτε θέλω να σας δημιουργήσω προβλήματα. Η άψογη συνεργασία Στρατού και Αστυνομίας απέδωσε τα αποτελέσματα που όλοι είδαμε και θαυμάσαμε. Με συντονίστρια την Ελληνική Αστυνομία, επειδή επρόκειτο τυπικά περί αμάχων και αόπλων εισβολέων, ο Έβρος κράτησε. Η πόρτα στις Καστανιές και όλο το παραποτάμιο αλλά και χερσαίο μέτωπο άντεξαν. Η ψυχή των κατοίκων του Έβρου στάθηκε πολύτιμος αρωγός των νομίμων δυνάμεων άμυνας, ασφά-

λειας και αποτροπής. Ο πόλεμος χωρίς σφαίρες διήρκεσε σχεδόν επί ένα μήνα και η Ελλάδα εξήλθε νικήτρια.

Ήταν μία ηθική νίκη με πολλαπλά μηνύματα. Ήταν μία ευκαιρία να δείξουμε στην Τουρκία και σε κάθε ενδιαφερόμενο ότι μπορούμε αρκεί να θέλουμε. Η πρόκληση του Μαρτίου απέδειξε ότι ο Ερντογάν πλέον ό,τι λέει το εννοεί. Είναι νεο-οθωμανός και επεκτατικός. Η ασύμμετρη απειλή εις βάρος της Θράκης και του Ελληνισμού κατέδειξε την ανάγκη να ξαναμιλήσουμε για σύνορα, στρατό, εξοπλισμούς, αμυντικά σχέδια. Τα σύνορα χρειάζονται και πρέπει να είναι στελεχωμένα από άνδρες και γυναίκες με φρόνημα. Οι πομφόλυγες των οπαδών της μεταεθνικής εποχής, ότι δήθεν τα σύνορα είναι ξεπερασμένα, δεν πείθουν πλέον κανένα σώφρονα Έλληνα.

Τα σύνορα άντεξαν, διότι δίπλα στις δυνάμεις αποτροπής βρέθηκαν οι άνθρωποι του Έβρου. Ο αγρότης, ο οποίος βλέπει δίπλα στο τρακτέρ του το περιπολικό της αστυνομίας και το τζιπ του Στρατού και χαιρετά φιλικά. Οι Εβρίτες που έφερναν τρόφιμα και παρείχαν υποστήριξη στους αμυνομένους. Άνδρες και γυναίκες που δεν φοβήθηκαν και έκαναν τα πάντα για να βοηθήσουν την πατρίδα. Η τοπική Εκκλησία, η οποία παραχώρησε βοηθητικούς χώρους και πνευματικά κέντρα για να στεγασθούν οι ενισχύσεις σε ανθρωπινό δυναμικό. Οι δημοτικοί άρχοντες, οι οποίοι επέδειξαν πνεύμα ευθύνης και αλληλεγγύης. Ο Έβρος άντεξε, διότι όλοι οι Έλληνες ήσαν μία γροθιά. Ενωμένοι και αφήνοντας κατά μέρος τις πιθανές διαφοροποιήσεις.

Στην πρόσφατη επίσκεψή μου στον Έβρο είδα μάτια που έλαμπαν από αυτοπεποίθηση. Και με συγκίνηση άκουσα ότι οι στρατεύσιμοι του Φεβρουαρίου – Μαρτίου αισθάνθηκαν υπερήφανοι για τη συμμετοχή τους σε μία εθνική επιτυχία. Ζητούσαν από τους γονείς και τους συγγενείς να μείνουν εκεί στα σύνορα και να μην μετατεθούν κοντά στο σπίτι τους! Ας βλέπουμε τα πολλά θετικά στοιχεία των νέων μας.

Ο Έβρος είναι ο άνθρωπί του. Υποκλίνομαι στο θάρρος τους.

Άρθρο στην εφημερίδα ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ, 14.11.2020.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>.